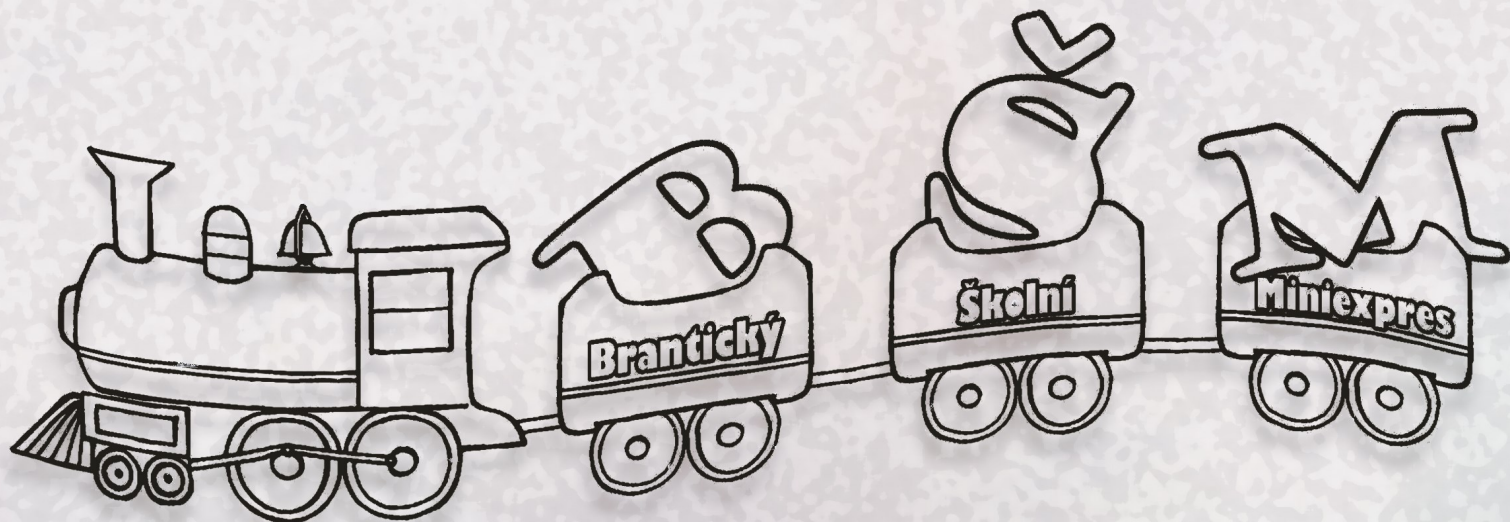

Obsah

EDITORIAL.....	3
MATEŘSKÁ ŠKOLA	4
Podzim v Mateřské škole.....	4
ZÁKLADNÍ ŠKOLA	7
Stáj Láryšov	7
Pokáč	8
Skupina Kryštof	8
Těšíme se na Vánoce.....	9
Jak na angličtinu nejen v karanténě.....	11
Rozhovor s panem ředitelem.....	13
Street dance.....	15

Vážení čtenáři,

i přes krkolomný provoz školy, způsobený nečekanými událostmi roku 2020, vám přinášíme další číslo školního časopisu, díky němuž máte možnost nahlédnout za oponu a přečíst si něco o aktuálním dění. Na své si přijdou jak děti, tak i rodiče. Můžete se těšit na pravidelný příspěvek z mateřské školy, ale také na články některých žáků. V závěru tohoto čísla na vás čeká rozhovor s panem ředitelem, Mgr. Adamem Šimůnkem, který se ohlíží za uplynulými lety v ZŠ a MŠ Brantice a vřelou atmosférou v ní. Rok 2020 se pomalu blíží ke konci, ale jeho ozvěna k nám zřejmě bude doléhat ještě dlouho. Mnohé nám vzal, ale mnohé také daroval. Jakožto nový kolega s nadšením sleduji, jak hladce jsme celou situaci zvládli. Nebylo to vždy lehké, všichni jsme se museli učit novým věcem, ale věřím, že si z toho všeho na konec odneseme cennou zkušenost. Děkujeme Vám za trpělivost a spolupráci.

Přejeme Vám poklidné prožití Vánoc a jen to nejlepší do roku 2021.

Za redakci BŠM,

Mgr. Jaroslav Konvička a Mgr. Lucie Seberová

Mateřská Škola

PODZIM V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Zdeňka Kavanová

ZÁŘÍ

I když bylo v naší školce rušno už v druhé polovině srpna, všechno začalo až v úterý 1. září. Děti přišly prakticky v plném počtu.

V I. třídě se děti vrátily po prázdninách do třídy „KRTEČKŮ“. Krteček s nimi bude putovat celý školní rok a bude je doprovázet na jejich cestě k poznávání „velkého světa“.

Ve II. Třídě jsme přivítali 22 větších „SOVIČEK“ a budeme se všichni společně snažit, aby se z nich staly velké moudré sovy, které vypustíme do světa. Obě dvě třídy září novotou, čistotou, všude je položeno nové linoleum a nové koberce. Na stěnách se objevily nové obrázky, které se dětem prostě líbit musí!!

Mateřská Škola

ŘÍJEN

Podzim ve školce bývá jedno z nejhezčích období. Příroda se zabarví do nejpestřejších barev a nám stačí jen dívat se všude okolo.

Zatímco KRTEČCI zpracovávali úrodu jablek na školní zahradě, sušili, krájeli a ochutnávali, děti od SOVICEK se zaměřily na sběr ořechů. A že se jich letos urodilo!! Nechyběly ani vycházky do parku, a hlavně do lesa. Při hledání a sběru lesních plodů, při zpívání písniček muchomůrce si opět všichni užili spoustu legrace. Vycházky do lesa jsou prostě nejlepší!

I letos jsme se s důvěrou obrátili na rodiče a poprosili je o pomoc s podzimní výzdobou školky. I letos musíme rodiče pochválit za neuvěřitelnou fantazii a

nápaditost. Všechny fotky najdete na facebooku ZŠ a MŠ Brantice.

Mateřská Škola

LISTOPAD

Měsíc, který už je jen posledním schůdkem k Vánocům. Doma už se píše Ježíškovi. Maminky začínají uklízet, děti s trochou obavy pomalu vyhlížejí čerta a Mikuláše. Venku nám začíná pořádná zima. Listí ze stromů rychle mizí a při poledním odpočinku dětí začíná být tma. Život ve školce však ubíhá dál tím správným směrem. Na školní zahradě se to hemží dětmi s hráběmi a s bačůžky. Jedni neúnavně zkouší nahrabat co největší hromadu listí, druzí se zase snaží odnést domů co nejvíce ořechů pro maminku. Přišlo tradiční tvoření z listí, uspávání zvířátek na zimu. Nezapomnělo se samozřejmě na dlabání dýní a na Dušičky. Vydali jsme se s dětmi do Vesmíru, přivítali jsme Svatého Martina, který nám zase sníh nepřivezl. Teď už všichni s napětím vyhlížíme prosinec a nejkrásnější svátky v roce. Jaké budou zatím nikdo neví. My se ale budeme snažit, aby i letos byly pro nás pro všechny veselé, aby si je ve školce děti pořádně užily a abychom se po Novém roce všichni zase ve zdraví sešli... tak VESELE VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK!!!!

KDYŽ MRÁZ NA PRVNÍHO PROSINCE, VYSCHNE NEJEDNA STUDNICE.

MÁ-LI SVATÁ BARBORA BÍLOU ZÁSTĚRU, BUDE PŘÍŠTÍ ROK HODNĚ TRÁVY.

JAKÉ JE POČASÍ NA SV. BARBORU, TAKOVÉ BÝVÁ AŽ DO VÁNOC.

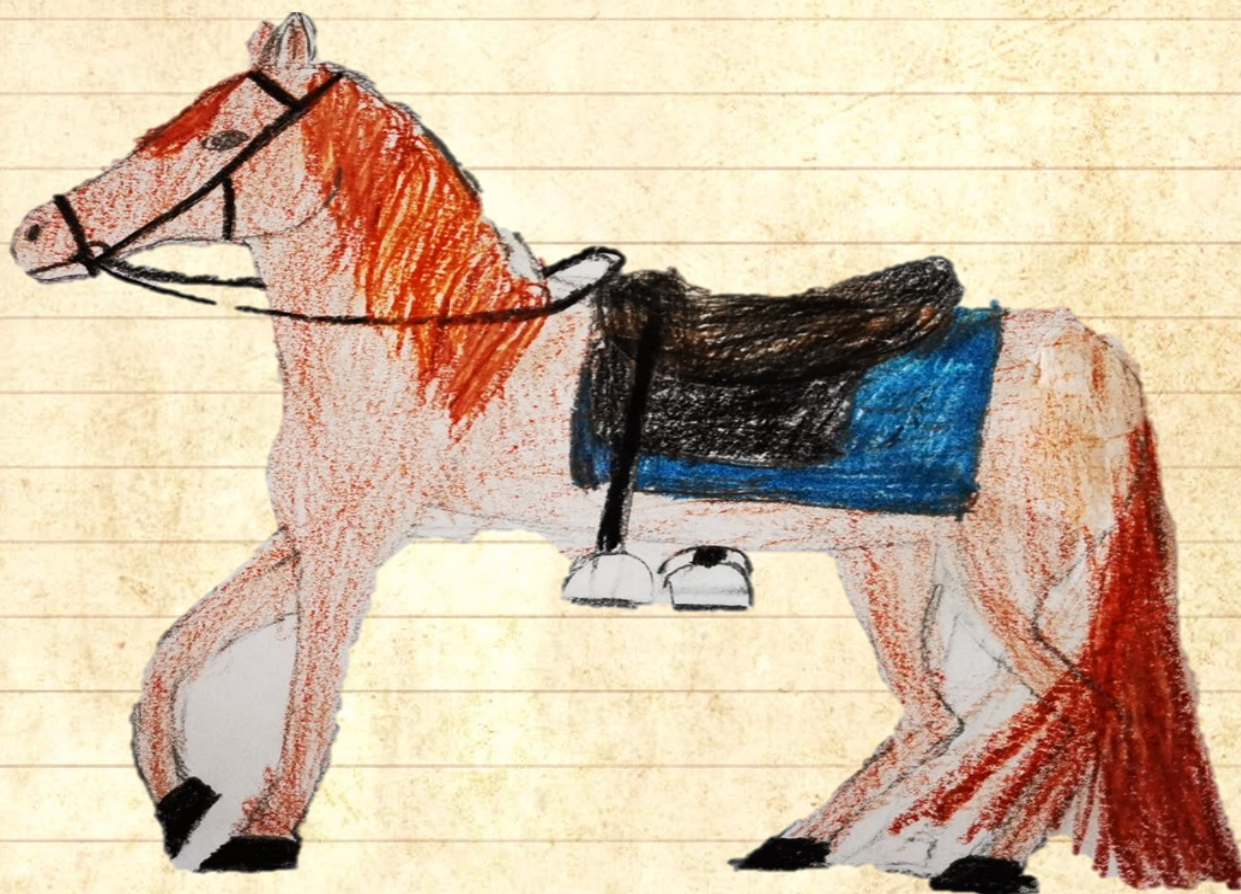

Základní škola - ŽÁKOVSKÁ REDAKCE

STÁJ LÁRYŠOV Amálie Doleželová 3. ročník

KONĚ MÁM RÁDA A ZAJÍMAJÍ MĚ. PROTO JEZDÍM DO LÁRYŠOVA. VE STÁJÍCH V LÁRYŠOVĚ MAJÍ ASI 11 KONÍ. NEJČASTĚJI JEZDÍM NA BLESKOVI.

V KROUŽKU SE UČÍME KONĚ ČISTIT, UZDIT, SEDLAT A STARAT SE O NĚ. NA KONI SE UČÍME KLUSAT, ALE ZATÍM JEŠTĚ NE SAMI. JSEM MOC RÁDA, ŽE DO TOHO KROUŽKU CHODÍM.

REGATA

NA SVATÉHO MIKULÁŠE UŽ JE ZIMA CELÁ NAŠE.

O SV. MIKULÁŠI SNÍŽEK ČASTO PRÁŠÍ.

SVATÁ LUCIE NOCI UPIJE, ALE DNE NEPŘIDÁ.

POKÁČ Vendulka Metelková 5. ročník

POKÁČ, VLASTNÍM JMÉNEM JAN POKORNÝ, SE NARODIL 25. ČERVENCE 1990 V PRAZE. JE ČESKÝ PÍSNIČKÁŘ A TEXTAŘ HRAJÍCÍ NA KYTARU A UKULELE. ŽIJE V PRAZE, VYRŮSTAL VE VESNICI JMÉNEM STEHELČEVES.

POKÁČ ABSOLVOVAL SVŮJ PRVNÍ KONCERT 4.4. 2009 VE SLANÉM, JAKO PŘEDSKOKAN. DO POVĚDOMÍ VEŘEJNOSTI SE DOSTAL JAKO TEXTAŘ ZPĚVÁKA VOXELA. PODÍLEL SE NA TEXTECH NĚKOLIKA PÍSNÍ SKUPINY MIRAI. JE AUTOREM TEXTŮ NĚKOLIK PÍSNÍ JAKUBA DĚKANA. PODÍLEL SE NA PÍSNÍ "CIZÍ ZEĎ". V ROCE 2018 ZAČAL PSÁT PÍSNĚ FOTBALOVÉMU TÝMU AC SPARTA PRAHA, JEHOŽ JE FANOUŠKEM.

MOJE OBLÍBENÁ PÍSEŇ OD POKÁČE JE "V LESE". MOC SE MI LÍBÍ JEHO PÍSNĚ. V JEHO PÍSNÍCH SE ČASTO NACHÁZÍ IRONIE, SARKASMUS A NADSÁZKA. VE SVÝCH TEXTECH ZPRACOVÁVÁ TÉMATA BĚŽNÉHO ŽIVOTA.

HUDEBNÍ SKUPINA KRYŠTOF Agáta Závišová 5. ročník

KRYŠTOF JE ČESKÁ HUDEBNÍ SKUPINA, KTEROU ZALOŽILI RICHARD KRAJČO, NIKOLAJ ARICHTEV, JARDA BLAHUT, BISI ARICHTEV A PAVEL STUDNÍK V ROCE 1993 VE SLEZSKÉM HAVÍŘOVĚ.

DNEŠNÍ ČLENOVÉ:

RICHARD KRAJČO (VOKÁLKY, KYTARA, ZPĚV) NIKOLAJ ATANASOV ARICHTEV (BASOVÁ KYTARA) EVŽEN HOFMANN (ELEKTRICKÁ KYTARA) NIKOS PETROS KUĽURIS (SAXOFON, KLARINET) NIKOLAS GRIGORIAGRIS (TRUMPEŤA) JAKUB DOMINIK (BICI, KLAVÍR) ONDREJ KYJONKA (POZOUN, KLAVÍR)

SKUPINA VYDALA 13 ALB, PRVNÍ V ROCE 2002 (MAGNETICKÉ POLE) A POSLEDNÍ V ROCE 2015 (SRDČEBEAT). SKUPINA SE PODÍLELA NA VZNIKU POSLEDNÍ PÍSNICKY KARLA GOTTA (NAZPÍVAL JÍ S DCEROU CHARLOTTOU) A JMENUJE SE SRDCE NEHASNOU, KTERÉ RICHARD KRAJČO NAPSAL TEXT. DÍKY TĚTO SPOLUPRÁCI NAZPÍVAL KAREL GOTT SVŮJ POSLEDNÍ VÁNOČNÍ PÍSNICKU PRAVĚ SE SKUPINOU KRYŠTOF, KTEROU VYDALI JAKO PREKVAPENÍ LETOS NA VÁNOCE 2020 A JMENUJE SE VÁNOČNÍ (ODKAZ: [HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=LXVWXITAC00](https://www.youtube.com/watch?v=LXVWXITAC00)).

V POSLEDNÍ DOBĚ NAPSALI TAKY PÍSNICKU K ODCHODU MILANA BAROŠE Z FOTBALU. PROTOŽE POCHÁZÍ Z OSTRAVY, JSOU VELKÝMI FANOUŠKY FC BANÍK. (ODKAZ [HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=ZBR4MKT80W4](https://www.youtube.com/watch?v=ZBR4MKT80W4)).

TĚŠÍME SE NA VÁNOCE

Mgr. Lucie Seberová

ADVENT (ADVENTUS = PŘÍCHOD) JE OBDOBÍ ČTYŘ NEDĚL PŘED VÁNOCEMI. JE TO DOBA ČEKÁNÍ NA JEŽÍŠKA, DOBA ZKLIDNĚNÍ A DOBRÝCH SKUTKŮ.

4.PROSINCE MÁ SVÁTEK MÁ BARBORKA. V TENTO DEN JE ZVYKEM UTRHNOUT SI TŘEŠŇOVOU VĚTVIČKU A DÁT JI DO VÁZY. DO VÁNOC BY MĚLA ROZKVĚST.

5.PROSINCE NAVŠTĚVUJE DĚTI MIKULÁŠ. JE TO MUŽ S BÍLÝMI VOUSY, BÝVÁ *OBLEČEN* DO ČERVENÉHO NEBO BÍLÉHO PLÁŠTĚ, NA HLAVĚ MÍVÁ BISKUPSKOU MITRU A V RUCE BISKUPSKOU BERLU. ČASTO CHODÍ V DOPROVODU ČERTA A ANDĚLA A DĚTI OBDAROVÁVÁ NEBO JE KÁRÁ. POKUD SE MIKULÁŠ NEDOSTAVÍ OSOBNĚ, LZE ZA OKNEM NALÉZT BALÍČKY NAPLNĚNÉ SLADKOSTMI.

13.PROSINCE MÁ SVÁTEK LUCIE. TA PODLE TRADICE OBCHÁZELA VESNICI PŘEVLEČENÁ ZA STAROU HRBATOU ŽENU S OBLIČEJEM ZAKRYTÝM MASKOU. DĚTI ŠKÁDLILA VAŘEČKOU A HOSPODYNĚ KONTROLOVALA VE VÁNOČNÍM ÚKLIDU. NOSÍVALA PEROUTKU NEBO KOŠTĚ A VYMETALA VŠECHNY ROHY, ZDA V NICH NEJSOU PAVUČINY.

24.PROSINEC JE ŠTĚDRÝ DEN, POSLEDNÍ DEN ADVENTU, KTERÝ VRCHOLÍ ŠTĚDRÝM VEČEREM. U NÁS JEV TENTO DEN ZVYKEM ŠTĚDROVEČERNÍ VEČERĚ, ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU A NADĚLOVÁNÍ DÁRKŮ.

ZVYKY A TRADICE ČESKÝCH VÁNOC

Mgr. Lucie Seberová

*LITÍ OLOVA

*KRÁJENÍ JABLKA

*PEČENÍ CUKROVÍ

*KAPŘÍ ŠUPINY POD TALÍŘEM NEBO V PENĚŽENCE

*ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘE

*POUŠTĚNÍ LODIČEK

*JMELÍ

*KOLEDY

*VÁNOČKA

PRANOSTIKY Mgr. Lucie Seberová

JASNO NA DEN ŠTĚDRÝ, BUDE HRÁCH TVRDÝ.

JE-LI NA ŠTĚDRÝ VEČER NEBE HVĚZDNATÉ, BUDE ROK ÚRODNÝ.

PADÁ-LI NA ŠTĚDRÝ DEN VEČER V NOCI SNÍH, URODÍ SE MNOHO CHMELE.

LEPŠÍ VÁNOCE TŘESKUTÉ NEŽ TEKUTÉ.

KDYŽ VÁNOCE OBÍLÍ STROMY SNĚHEM, TAK JE POSYPE JARO KVĚTEM.

VÁNOCE VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ Lenka Tkadlecová

Blíží se Vánoce a ani hygienická opatření a zákazy děti ve školní družině nezastaví v předvánoční náladě. O Halloween a spaní ve škole jsme letos přišli, ale Vánoce si řádně vychutnáme. Děti již začali vyrábět nejrůznější ozdoby, přáníčka, různé výrobky s Vánoci spojené. Na co se ale ještě těšíme? Přece na pečení cukroví v kuchyňce, které vždy provoní celou školu. Čeká nás Čertův den a vůbec nám nevadí, že soutěže a hry se budou odehrávat jen ve třídách. Poradíme si i s vánočními dílnami, ve kterých si vyrobíme poslední výrobky a ozdoby, které si odneseme domů, odkud už budeme vyhlížet Ježíška a do Nového roku si přát, ať se vše brzy vrátí do časů bez omezení.

Jak na angličtinu (nejen) v karanténě? Mgr. Jaroslav Konvička

„Otevřete si učebnici na straně třicet šest a vyplňte cvičení jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm. Poté si uděláme zápis do sešitu.“

I takto může vypadat vzdělávání ve 21. století. Zajaté koleje se bourají těžko a staré mýty nás ne a ne opustit.

Já sám ale k nelibosti některých kolegů rád prohlašuji, že jsem se anglicky nenaučil ve škole. Na střední škole jsem se z „trojkaře“ vypracoval na největšího šprta ve třídě, ačkoliv jsem šprtem nebyl. Stačilo mi, abych se angličtinou obklopil. Každý den jsem buďto sledoval seriály a filmy v originále, nebo četl anglické knihy. Zkrátka jsem ten cizí jazyk nasál jako houba. Škola mi už pouze udělala pořádek v gramatice, bez níž jsem se ale klidně mohl obejít. Když totiž víte, jak větu vytvořit, nepotřebujete vědět proč tomu tak je.

Až po letech mi došlo, že způsob, jakým jsem se anglicky naučil, je proces, kterému jazykovědci říkají „Language Acquisition“, tedy „osvojování jazyka“.

A zvládne to každý.

Pravda, vývojoví psychologové často rádi argumentují, že schopnost naučit se cizí jazyk ještě v dětství upadá, proti nim však stojí armáda polyglotů, kteří se jazyky začali učit až v dospělosti a naučili se jich třeba dvacet. Spousta z vás bude znát slavného youtubera Bronislava Sobotku, nadšeného učitele angličtiny, který je dyslektik, dysgrafik, ale anglicky se naučil až v dospělosti, a dokonce ji proměnil v živobytí. Dalším příkladem může být kanadský polyglot Steve Kaufman, který se o cizí jazyky začal zajímat až v důchodovém věku a nyní, coby svěží pětasedmdesátník, jich ovládá kolem dvaceti. Samozřejmě, že nezní jako rodilý mluvčí. Pochopitelně je neovládá dokonale, ale „pouze“ na konverzační úrovni.

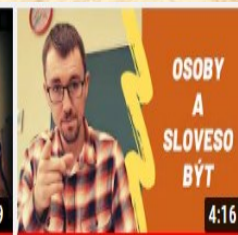
O to nám přece jde, ne?

Když jsem v roce 2017 nastoupil na základní školu, položil jsem si otázku. „Máme ty děti naučit angličtinu používat, nebo jim předat znalosti z anglické gramatiky?“ Podle mě je odpověď jasná. Myslím, že do školy chodí z čistě praktických důvodů. Pokud je v jejich dvanácti letech vezmete na dovolenou a oni za vás bez problémů objednájí večeři v restauraci, nebo se zeptají na cestu do hotelu, má mise byla úspěšná.

Na svých hodinách se tedy řídím třemi pravidly. Snažím se, aby mé lekce byly *smysluplné, praktické a poutavé*.

Smysluplnost je důležitá nejen pro děti. Jen si vzpomeňte, jak neradi chodíte na pracovní schůzky a školení, která vám nic nedávají.

Hodiny by také měly být *praktické*. Obzvláště na prvním stupni nemá smysl ztrácet čas přepisováním tabulek do sešitu, vysvětlováním gramatiky a doplňováním nesmyslných cvičení. Lekce stavím na porozumění a konverzaci. Učím děti rozumět a vyprodukovat jednoduché věty.

					
CAN UMĚT, SMĚT Angličtina v karanténě	Numbers Rap Bonusové video k číslům	Čísla Numbers	Who What When Where Why How Question Words	Osoby a sloveso být OTÁZKY	Osoby a sloveso být
220 zhlédnutí • před 1 měsícem	245 zhlédnutí • před 1 měsícem	367 zhlédnutí • před 1 měsícem	1,1 tis. zhlédnutí •	296 zhlédnutí • před 2 měsíci	763 zhlédnutí • před 2 měsíci

To nás dostává ke třetímu pravidlu. Pokud je hodina nudná, žáci ztratí zájem, posléze i motivaci. Světem ještě stále létají mýty o tom, že učení bolí a angličtina je dřina. Nesouhlasím. Angličtina pro mě vždy byla hlavně *zábavou*. Kdybych žáky na lekcích angličtiny odrazoval, vytvořil bych v nich odpor k učení, který může přetrvat až do dospělosti. Výuka cizího jazyka nabízí spoustu prostoru pro učení prostřednictvím her a konverzačních aktivit.

Takto na papíře to vypadá skvěle, ale samozřejmě se setkávám s mnoha různými problémy. Některé žáky baví angličtina přirozeně, pro jiné je to zkrátka otrava, i kdyby se pan učitel stavěl na hlavu a kvokal jako slepice. V takovém případě je z mé strany důležité odpor neprohloubit a pokusit se o změnu. Výuka cizího jazyka mi dává dostatek prostoru na to, abych proces učení zakamufloval hrou. Je přece mnohem lepší, když si děti procvičují číslice tichou poštou než ústním zkoušením před tabulí. U tabule se jim nervozitou sevře žaludek a nevydají ze sebe hlásku, kdežto u tiché pošty mají pocit, že si jen hrají. Vůbec je při tom nenapadne, že se vlastně učí. Zůstávají motivovaní a těší se na příští hodinu.

Tolik tedy k mému stylu výuky. Zkusme si ale na chvíli představit, jakkoliv je to nepředstavitelné, že školy z ničeho nic zavrou. Co pak? Naštěstí je to něco, čeho se v dnešní době nemusíme obávat (pauza pro smích).

Jak už jsem nastínil, cizí jazyk se může kdokoli naučit klidně i sám, bez učitele. Není to jaderná fyzika. Lidské bytosti jsou stvořeny pro to, aby jazyk používali. Kdybyste se narodili v Německu, mluvíte teď německy. Kdyby v Japonsku, mluvíte japonsky. Podle procesu osvojování jazyka (Language Acquisition) stačí, když se člověk daným jazykem obklopí. Chcete se naučit anglicky? Vystavujte své ušní bubínky pravidelně zvukům angličtiny. Sledujte seriály, zprávy, YouTube videa, poslouchejte hudbu a vybírejte si obsah, který vás baví a zajímá. Čtěte komiksy, knihy, internetové články, cokoli. Pravidlo zní, že pokud vás téma baví nebo zajímá, nasajete jazyk jako houba a schopnost mluvit se po nějaké (ano, pravděpodobně delší) době dostaví spontánně. Hovořím také z vlastní zkušenosti. Anglicky jsem se naučil hlavně díky seriálům a letos v dubnu jsem si celý proces pro jistotu zopakoval na francouzštině. Po měsíci pravidelného poslechu a četby jsem schopen rozumět jednoduchým větám. Sám toho moc neřeknu, ale pokrok je opravdu zaručen. Věk, IQ a poruchy učení pochopitelně hrají roli. Půjde to pomaleji. Ale s patřičnou motivací to není nemožné.

Who is it?
Kdo je to?
It is George.

How old is George?
Kolik je mu let?
He is 10.

Where does he live?
Kde žije?
He lives in America. In a city.

Rozhovor s panem ředitelem

Mgr. Jaroslav Konvička

„Běžel jsem přes celé město na autobusové nádraží, ale nakonec jsem vše stihl. V pohovoru s komisí jsem se cítil příjemně, a nakonec jsem byl vybrán, čehož si vážím a do školy se těším každý den.“

Do Brantic jste musel nastoupit jako jeden z nejmladších ředitelů v republice, je to tak? Překvapilo vás vítězství ve výběrovém řízení?

Možné to je. Průměrný věk ředitelů v ČR je 53 let, přičemž z toho 20 % ředitelů je ve věku 60 a více let. Z toho můžu tedy soudit, že jsem ve svých 28 letech patřil mezi vzácný druh. Ale pokud vím, tak paní ředitelka v Zátoru začínala, také velmi brzy, takže to až tak výjimečné není. Nejmladšímu starostovi v ČR je 21 let. Věk není a nemá být limitujícím prvkem. Když jsem se dozvěděl výsledek, tak jsem byl opravdu překvapený. Trvalo mi dalších několik dní, než jsem to zpracoval. Na výběrové řízení jsem se připravoval čtvrt roku, kdy jsem musel napsat koncepci školy a seznámit se se základními zákony. Nakonec se také málem stalo, že jsem výběrové řízení nestihl. Přijel jsem do Krnova vlakem a druhý den ráno mi příprava trvala déle, než by bylo potřeba. Běžel jsem přes celé město na autobusové nádraží, ale nakonec jsem vše stihl. V pohovoru s komisí jsem se cítil příjemně, a nakonec jsem byl vybrán, čehož si vážím a do školy se těším každý den.

Čím jste si komisi získal? S jakou filozofií jste do školy nastoupil?

Čím jsme si komisi získal, to přesně nevím. Ale má koncepce byla postavena na tom, že MŠ i ZŠ jsou na stejné úrovni. Činnost MŠ má připravovat děti na vstup do ZŠ. Škola má vytvářet komunitu v rámci obce. Rovněž je nutné být v obci vidět. A především jsem v naší organizaci viděl ohromný potenciál, který je potřeba vytěžít. Hodně jsme probírali, také získávání financí z dotačních projektů. Do školy jsem nastoupil s jasnou představou, že z ní udělám klasickou školu podobnou té, ze které jsem přišel, akorát v menším. Po dvou letech to ale vidím jinak. Přestup na klasickou školu by zničil nádherné školní klima, která škola má. Individuální přístup k žákům a chuť učitelů do práce, což by byla ohromná škoda. Protože mí kolegové mají vysoké pracovní nasazení, kdy o letních prázdninách nebo během školního roku jsou ochotni se účastnit školení, která školu posouvají dál. Jsou empatičtí a nemají problém učit se novým věcem. Například přechod na distanční výuku proběhl bez odporu a s všichni jsme to vzali jako výzvu.

České školství dlouhodobě čelí kritice. Podle mnohých je zastaralé, zkostnatělé a nehodí se do 21. století. Jak z toho ven?”

Začnu jinak. Naše škola je součástí MAP Krnovsko, kdy mám možnost se setkávat s jinými řediteli v okolí ROP Krnov, a jsem nadšený z toho, jak jednotlivé školy fungují. V Zátoru pracují s formativním hodnocením, kdy žák nedostane známku za výkon ale i za postup/přístup zdolávání daného úkolu. Na 5. ZŠ posouvají vzdělávání na vyšší úroveň, kdy využívají nových vzdělávacích metod (iPady, Genetická metoda, čtení atd.). Ale nejsou to jen školy v rámci MAP jsem měl možnost nahlédnout do MŠ v Krnově, kde se rád nechávám inspirovat prací ředitelek z MŠ Žižkova, Slunečnice a Gorkého v Krnově. Tato zažitá teze je pouze nástrojem, jak shodit práci pedagogických a nepedagogických pracovníků jednotlivých zařízení. Je velmi oblíbená při zvyšování platů. Bohužel zde není důstojný leader, který by měl dostatečný mediální prostor, aby tuto tezi vyvracel.

Základní škola v Branticích je opravdu malá. Jaké výhody to podle vás přináší?

Malá lodička se otočí rychleji než obří výletní loď. Stejně tomu je i u nás. Jsme schopni rychle reagovat na nové trendy. Všichni se známe. Známe prostředí našich žáků. Jsme schopni individuálně přistupovat ke každému žákovi. Paní učitelka má v první třídě 10 dětí. V klasické škole jich má v průměru 22. V současné situaci jsme také schopni zajistit, aby děti chodily na oběd po třídách, přičemž jídelnu máme v budově školy a nemusíme nikam docházet, jak je tomu v Krnově.

V malotřídce se děti vzdělávají napříč ročníky. Druháci se čtvrtáky, třetáci s pátáky. Není to nevýhoda?

Vidím to spíše jako výhodu. V našich podmínkách se jedná o přirozené spojení, kdy se mladší ročníky snaží vyrovnat svým starším spolužákům. Navíc žáci zůstávají v učivu namočení déle, což znamená, že druháčci dokončí svou práci a tajně poslouchají, co probírají čtvrtáci, takže když druháčci dojdou do čtvrtého ročníku, tak dané učivo neslyší poprvé. Výrazným pozitivem je, že děti jsou přirozeně vedeny k samostatnosti. V současné době máme v každé třídě asistenta pedagoga, který je schopen dohlédnout na to, zda všichni žáci pracují, jak mají, a zda rozumí zadanému úkolu. Rovněž máme plně aprobovaného učitele angličtiny, takže žáci mají např. matematiku nebo angličtinu samostatně po ročnících. Současní žáci 5. ročníku mají čtyři různé vyučující, což je nutí si zvyknout na rozdílný pedagogický přístup, který je typický pro druhý stupeň a střední školy. Proto se domnívám, že přechod těchto žáků na druhý stupeň bude zase o kousek jednodušší.

Škola se drží tzv. Hejného metody, která je taktéž terčem časté kritiky. Často slyšíme, že není pro každého, že si pak děti nezvyknou na "běžnou matematiku", a dokonce se údajně neučí grafomotorice, tedy rozvoji motoriky prostřednictvím psaní, kreslení. Jaká je realita?

U Hejného metody je problém, že se jí neříká matematika, ale Hejného metoda. Proto je tak jednoduché se do této matematiky trefovat. Často slyším, že tato metoda není pro nadané, nicméně jednotlivé úlohy jsou odstupňované a nadaní žáci mají možnost plnit taková zadání, která jejich potenciál vyčerpají naplno. Také slyším, že tato metoda není pro slabé žáky, takže vlastně není pro nikoho. Zkušenosti máme dobré. Několikrát jsem viděl, jak děti počítají i o přestávce jen tak pro radost. Hlavně se děti neučí pouze počítat, ale učí se řešit problém, což je hlavním poselstvím této metody. Dle mého názoru je to velmi důležité, protože problémy musíme řešit v každodenním životě, a stejně jako v našem životě má často problém více řešení, tak i v této matematice mají žáci možnost dojít k výsledku vícero způsoby. Musíme si položit otázku, co je víc. Bezmyšlenkovité počty, nebo komplexní vybava a příprava na život?

Na škole jsou tři třídní učitelky. Nyní máte skvělou možnost pochválit je za jejich práci. Chcete jim něco takto veřejně vzkázat?

Jak už jsem zmiňoval, naše učitelky jsou velmi aktivní, velmi pracovité a zároveň lidské. Za své žáky by se bily až do konce. Na malotřídní škole se nejedná o práci od-do. Často dělají práci navíc, vedou kluby, kroužky, doučování, podílejí se na výzdobě školy. Vytváří a účastní se akcí v obci Brantice. Rozšiřují své vzdělání, takže máme certifikovaného zdravotníka po bytových akcích a metodika prevence. Budeme mít metodika ICT a čekáme na spuštění dvouletého studia pro výchovné poradce. Tyto specializační funkce na malotřídních školách musí být vykonávány, ale není standardní, aby měli učitelé potřebné vzdělání pro výkon těchto funkcí. U nás máme energii, abychom naši práci dělali pořádně a v tomto ohledu se vyrovnali velkým školám. Nemohu zapomenout ani na paní vychovatelky, které jsou na tom úplně stejně. Všichni svou aktivitou a přístupem vytváříme pozitivní klima školy, které dýchne na každého, kdo do ní zavítá. Za to vám všem děkuji!

Street Dance Petr Slováček

STREET DANCE ZAHHRNUJE VŠECHNY POULIČNÍ TANCE, VE KTERÝCH SI NACHÁZÍ STÁLE VĚTŠÍ OBLIBU MLADÁ GENERACE. MEZI TANEČNÍ TECHNIKY A STYLY, KTERÉ LZE DO STREET DANCE ZAŘADIT PATŘÍ HIP HOP NEW STYLE, HIP HOP OLD STYLE (KLASICKÝ, POČÁTEČNÍ HIP HOP), HYPE, FUNKY, SOUČÁSTÍ TOHO JE JAKO ÚPLNĚ PRVNÍ LOCKIN', DÁLE PAK POPPIN' A HOUSE. VŠECHNY TYTO TANCE JSOU NEODDĚLITELNĚ SPJATY S KONKRÉTNÍ HUDBOU A ŽIVOTNÍM STYLEM.

TANEČNÍCI SE POHYBUJÍ VOLNĚ A DOKONCE SE SNAŽÍ VYMÝŠLET A TVOŘIT SVŮJ VLASTNÍ OSOBNÍ STYL. IMPROVIZACE JE ZÁKLADEM VĚTŠINY POULIČNÍCH TANCŮ, I KDYŽ I ZDE NAJDEME PROMYŠLENÉ CHOREOGRAFICKÉ PRVKY, SMÍŠENÉ PŘÁVĚ S IMPROVIZACÍ.

ZÁKLADEM POULIČNÍHO TANCE (BATTLES-JAMMING) JE UNIKÁTNÍ STYL, KTERÝM TANEČNÍK VYJADŘUJE POCITY PROSTŘEDNICTVÍM TANCE A KTERÝ SE OBVYKLE VÁŽE NA URČITÝ HUDEBNÍ ŽÁNŘ. TANEČNÍCI TANČÍ V HLOUČKU NA ULICÍCH NEBO PO DISKOTÉKÁCH.

KE *STREET DANCE* PATŘÍ I SPECIFICKÝ STYL V OBLÉKÁNÍ, NAPŘÍKLAD VOLNÉ KALHOTY, DLOUHÁ VOLNÁ TRIKA, KŠILTOVKY, POŘÁDNÉ, PEVNÉ TENISKY, KTERÉ SE JEN TAK NEZNIČÍ, DÁLE PAK POTÍTKA, NA KTERÝCH SE TANEČNÍK MŮŽE LIBOVOLNĚ "KLOUZAT" PO ZEMI A "LÉTAT" PO PARKETU.

